

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2017 r. – Rosenich/EUIPO

(Sprawa T-527/14) ⁽¹⁾

[Rynek wewnętrzny — Decyzja EUIPO oddalająca wnioski o wpis na listę zawodowych pełnomocników — Warunek dotyczący miejsca prowadzenia działalności w Unii — Artykuł 93 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Swobodne świadczenie usług — Artykuł 36 porozumienia EOG — Wykładnia zgodna]

(2017/C 283/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paul Rosenich (Triesenberg, Liechtenstein) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i C. Eckhartt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo G. Schneider, a następnie D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 kwietnia 2014 r. (sprawa R 2063/2012-4), dotyczącą odmowy wpisania skarżącego przez EUIPO na listę zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 93 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 29 kwietnia 2014 r. (sprawa R 2063/2012-4).
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora departamentu ds. wsparcia operacyjnego EUIPO z dnia 7 września 2012 r.
- 3) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 19 lipca 2017 r. – Combaro/Komisja

(Sprawa T-752/14) ⁽¹⁾

[Unia celna — Układ stowarzyszeniowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Łotewską — Artykuł 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Zwrot lub umorzenie należności celnych przywózowych — Przywóz tkanin lnianych z Łotwy — Klauzula słuszności — Sytuacja szczególna — Oszustwo lub oczywiste zaniedbanie — Decyzja Komisji stwierdzająca bezzasadność umorzenia należności celnych przywózowych]

(2017/C 283/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Combaro SA (Lozanna, Szwajcaria) (przedstawiciel: D. Ehle, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B.R. Killmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2014) 4908 final z dnia 16 lipca 2014 r. dotyczącej oddalenia wniosku skarżącej o umorzenie należności celnych przywózowych w wysokości 461 415,12 EUR.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 4908 final z dnia 16 lipca 2014 r. dotyczącej oddalenia wniosku Combaro SA o umorzenie należności celnych przywozowych w wysokości 461 415,12 EUR.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Combaro.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2017 r. – Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn/OCVV – Artevos (Oksana)

(Sprawa T-767/14) ⁽¹⁾

[Odmiany roślin — Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin dla odmiany gruszek Oksana — Sprzeciw — Odrzucenie wniosku przez Izbę Odwoławczą CPVO — Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 — Nowość odmiany ubiegającej się o wspólnotowe prawo do ochrony — Brak dowodu]

(2017/C 283/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV (Uden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Jonker)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (przedstawiciel: F. Mattina, pełnomocnik)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą CPVO, interwenient przed Sądem: Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt eV (Bielefeld, Niemcy)

Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą CPVO: Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt eV (Bielefeld, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Izby Odwoławczej CPVO z dnia 2 lipca 2014 r. (sprawa A 007/2013) dotyczącą przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin dla odmiany gruszek Oksana.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2017 r. – Certified Angus Beef/EUIPO – Certified Australian Angus Beef (CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF)

(Sprawa T-55/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF — Powszechnie znane wcześniejsze słowne i graficzne znaki towarowe SINCE 1978 CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND i CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa między oznaczeniami — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 283/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Certified Angus Beef LLC (Wooster, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Aikens, barrister)